Květen 2017

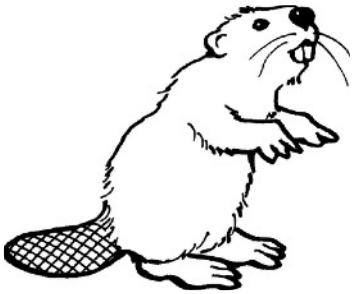

Ahoj kamaráde, v novém čísle našeho oddílového časopisu BOBR, se můžeš dočíst o oddílových akcích, které již proběhly, ale také o těch, které nás teprve čekají. Nezaháleli jsme a ani to nemáme v plánu. Jsme turisté a ti pohyb ke svému životu prostě potřebují.

V tomto čísle se ti představí naši nemladší, ale také ti témeř nejstarší členové. Cestovatelé se s mohou vypravit s Robertem do Španělska, s celým autobusem do Itálie na lyže, nebo s Peťou a Medvědem na daleké Filipíny.

Tradičně nebude chybět nějaké to "luštěníčko" pro chytré hlavičky. Snad ti Bobr i tentokrát pomůže ukrátit "dlouhé chvíle". Přejeme příjemné čtení.

REDAKCE

PODĚKOVÁNÍ

Statutárnímu městu Opava, Klubu českých turistů a Asociaci TOM za finančí příspěvky na celoroční činnnost našeho turistického oddílu KADAO.

POMOZ BOBROVI NAJÍT MORSEOVKU

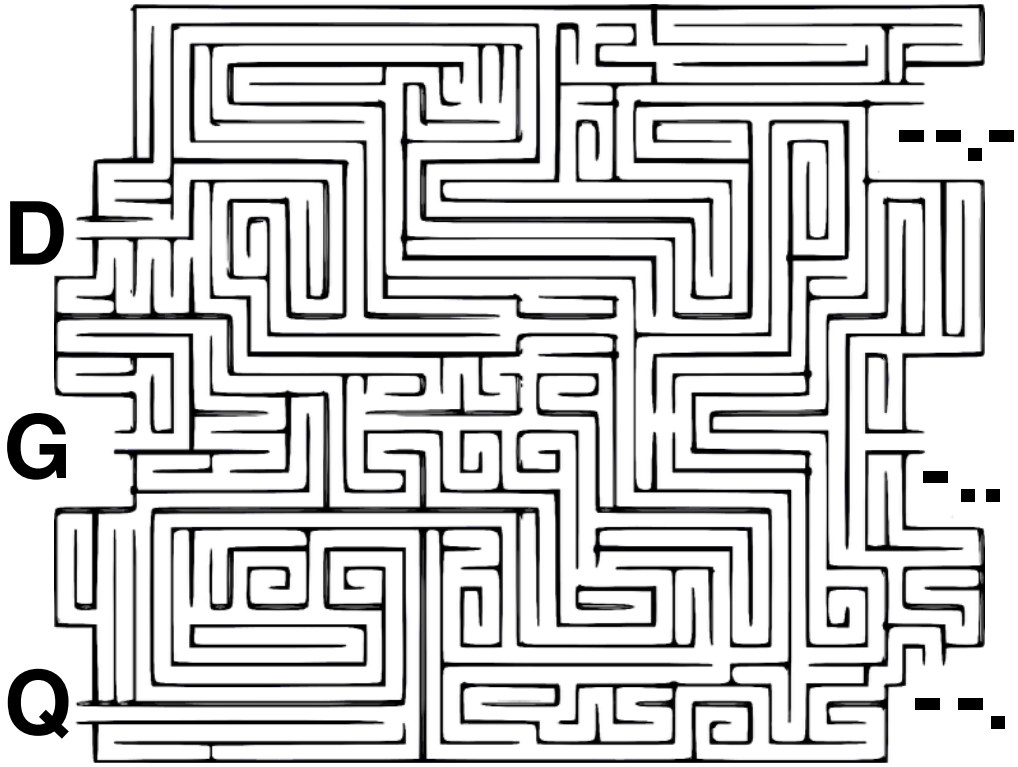

OBČASNÍK TURISTICKÉHO ODDÍLU KADAO

BOBR 71

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Naši nováčci**
  Představení našich nejmaldších
- **Zimní sraz turistických oddílů v Ostravici**
  Jaké to je, když mrzne až praští
- **Silvestr vedoucích ve Zlatých horách**
  Běžky nebo pěšky, ale všichni spolu
- **Uzlařská regata**
  Ze závodu rovnou do cukrárny
- **Bobo vs Barcelona**
  Další výlet fotbalového nadšence
- **Zimní výprava do Pochně**
  Marcelův kulinářský víkend
- **Kadao v Itálii**
  Lyže, super počasí a prima parta
- **Kam nás odus zavál?**
  Dibův malý sociologický průzkum
- **Hájenka u Kopřivnice**
  Výprava s nabitým programem
- **Výšlap na Lysou**
  O tom jak jsme spali na vrcholu
- **Filipíny**
  Zážitky ze svatební cesty Peti a Medvěda po Filipínách
- **Lušťovky, křížovky, hádanky**
  Luštění na dlouhé chvíle...

NAŠI NOVÁČCI

Ahoj,
stejně jako každý rok, jsme i letos do oddílu přijali spoustu nováčků. Pokud je ještě neznáte, tak máte možnost se s nimi v Bobrovi konečně seznámit. U nováčků jako obvykle pracuje Hanule s Aňou a Kačou.

Hanule

Tak tady je máme:

Terezka Abigail Foltysová: Terezce je 7 let a velmi ji baví gymnastika, turistika a v oddíle má nejraději hry, morseovku a svou nejlepší oddílovou kamarádku Aničku. V létě už s námi byla na táboře a moc se těší na další výpravy.

Zuzka Tamfalová: Zuzce je 8 let, baví ji kreslení a v oddíle se jí líbí úplně všechno, asi proto s námi vyjela na puťák a dokonce na tábor. Její nejlepší kamarádkou se stala naše vedoucí Anča:-).

Kuba Reichel: Kubovi je 9 let a v oddíle se mu moc líbí, baví ho tenis, fotbal a byl s námi dokonce 2x na táboře. Jeho nejlepším kamarádem se stal Vojta.

Pepa Šindelář: Pepa je jedním z nejstarších nováčků, je mu 10 let, kamarádí se se všemi, má rád sport, hraní na kytaru a určitě taky svou sestru Kristýnku, která taky chodí do oddílu.

Matěj Kaluža: Matěj je jeden z nejmladších (ale nejšikovnějších) v nováčcích, je mu teprve 6 let. V oddíle ho baví hlavně hry, ale určitě se naučí i znalosti díky ségře Markétě a Robertovi, které máme v oddílu.

Tadeáš Koráb: Tadeášovi je 9 let, jeho nejlepším kamarádem je Míša a baví ho šerm a taky závodně plave. Do oddílu se těší hlavně na hry a kamarády.

Lucka Habrlantová: Lucka se stala nejstarším a nejvyšším členem nováčků, v létě s námi byla na táboře a mezi její zájmy patří florbal, tančení a paličkování. Její nejlepší kamarádkou se stala Zuzka.

Rozárka Janková: Rozárce je 9 let a v oddíle se nejvíce skamarádila s Aničkou. Hodně ji baví hry a nejspíš i výpravy, protože s námi byla na většině podzimních akcích a dokonce na táboře.

Anička Košárková: Aničce je 9 let a je téměř k nerozeznání od svého dvojčete Evičky, která je spolu s Anežkou Aniččina nejlepší kamarádka. Aničku baví volejbal, gymnastika, hry a těší se na výpravy.

Evička Košárková: Evičce je 9 let stejně jako její sestře a tyhle dvě často rozeznáváme jen díky náušnicím Evčina nejlepší kamarádka je ségra Anička a Ebi. Baví ji volejbal a gymnastika.

Kristýnka Šindelářová: I když je Kristýnce teprve 6 let, už začala s bráchou Pepou chodil do oddílu, kde má ještě sestřenici Pepinu. Baví ji hry, čtení a škola.

Matyáš Stoklasa: Matyášovi je už 11 let a poctivě jezdí na většinu výprav. Jeho nejlepším kamarádem je Jirka a chodit ven s kamarády patří mezi jeho největší záliby.

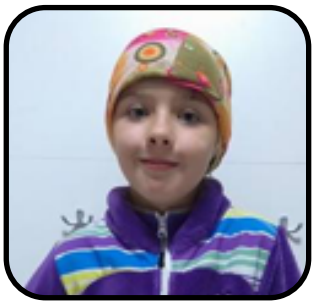

Anežka Trulejová: Anežce je 9 let a baví ji hry, výpravy, hraní se psem a taky keramika. Její nejlepší kamarádkou je Amálka.

Kryštof Kunz: Kryštofovi je 8 let a už s námi byl v létě na táboře a těší se na další výpravy. V oddíle má staršího bráchu Toma a taky nejlepšího kamaráda Kubu. Baví ho všechny hry a hlavně vybíjená.

Vojta Tesař: Vojta má 8 let a poctivě jezdí na všechny výpravy. Jeho nejlepším kamarádem je Kolo a baví ho stavět LEGO a starat se o svou želvu.

Pepa Maiwald: Pepovi je 9, ale už teď se stal naším oddílovým ornitologem, protože se velmi zajímá o ptáky a chová papoušky. Dále ho baví atletika a hraní s kamarády.

Martin Hluchý: Martinovi je 10 let a v oddíle ho baví úplně všechno, asi proto se účastní většiny výprav. Jeho nejlepším kamarádem je Matyáš, baví ho judo a jezdí závodně na kole.

ZIMNÍ SRAZ TURISTICKÝCH ODDÍLŮ V OSTRAVICI 7.1.2017

Na tento sraz jsme se letos nevydali poprvé. Dobře jsme věděli, nebo jsme si alespoň mysleli, že víme, co nás tam čeká. Nutno podotknout, že jsme zimu očekávali a na hlášených -10 °C se každý z nás poctivě připravil. Co nás ale nakonec přeci jen překvapilo, byla teplota o dalších 10 °C menší, než s jakou jsme počítali. Výsledných -20 °C nás však nepokořilo. Přestože nás z různých důvodů na sraz nejelo tolik kolik bychom si přáli, tak myslím, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že to byl parádní zimní den. Po příjezdu jsme neváhali a hned si rozdělali oheň. No a pak, po zahájení srazu už, se každý mohl věnovat soutěžím, které si jednotlivé oddíly připravili. Byli to například již tradiční závod Ferrari ale taky novinky jako třeba popelka nebo biatlon. Po ukončení soutěží si mnozí z nás krátili čas bobováním nebo koulování. Za nejúspěšnější členy našeho oddílu bychom na letošním srazu mohli označit Opici a Jáju, kterým se v soutěžích opravdu moc dařilo. Nutno však poznamenat, že i všichni ostatní byli velmi úspěšní a holky nebyli zdaleka jediné, které si došli pro diplom. Jako oddíl jsme se umístili na krásném třetím místě. A tak bych závěrem ráda poděkovala všem, kteří se zimy nezalekli a vyrazili s námi. **Kača**

SILVESTR VEDOUCÍCH VE ZLATÝCH HORÁCH

30. 12. 2016-1. 1. 2017

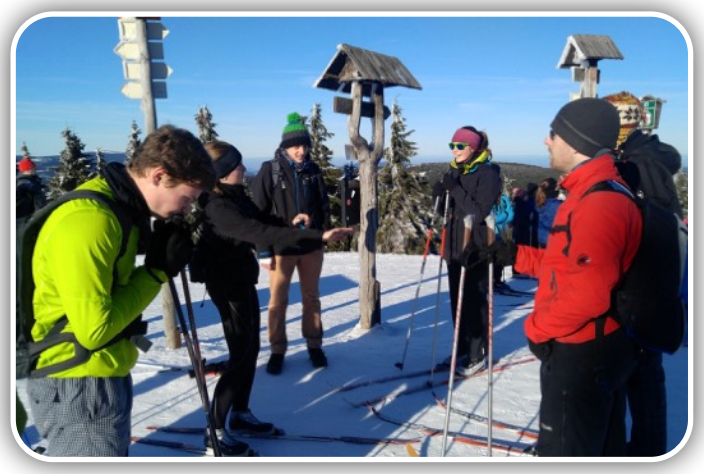

Opět jsme se s vedoucími domluvili a uspořádali společný Silvestr. Jelikož už máme pár takovýchto „výprav“ za sebou, stává se to pomalu, ale jistě tradicí. A moc fajn tradicí:).

Hned 30.12. ráno jsme se sešli u klubovny a vyrazili rovnou směrem Praděd na běžky. Najeli jsme spoustu kilometrů, párkrát spadli, dopřáli jsme si pauzu na Švýcárně, ale největší zážitek jsme zažili na konci naší trasy, když jsme na již zmrzlém večerním svahu sjížděli Malý Václavák na běžkách. Srandy kopec. Večer jsme dojeli na chatu, potažmo klubovnu, kterou na letošní rok zařídil Keliš u jednoho oddílu ve Zlatých horách.

.....Zpívalo se, hrálo se, smích byl taky,....

Další den jsme opět vyrazili na běžky a to na Paprsek. Ze začátku nás čekal velký, zmrzlý a prudký kopec, se kterým jsme se ale vypořádali, a za odměnu si dopřáli kynuté borůvkové knedlíky! Opravdu mňamózní!

Ten den jsme na běžkách najezdili více kilometrů než za celý minulý rok dohromady. Do chaty jsme přijeli příjemně unavení a do půlnoci jsme si krátili čas hraním deskových her, doplněných o krásnou atmosféru navozenou našimi „kytaristy“ a houslistkou Aličkou:).

.....3,2,1! Oslavili jsme nádherný Nový rok....

Na Nový rok bylo krásně. Modrá obloha a sluníčko – nejlepší čas na zdolání rozhledny jménem Biskupský kupa, ze které se vám nabídnou pohledy široko-daleko:).

Píšu to sice každý rok, na závěr každé zprávičky, ale opravdu to bylo zase hrozně moc fajn. Díky! **Anča**

Uzlařská REGATA

Každoroční závod v uzlování se letos konal druhou lednovou sobotu. Za náš oddíl se zúčastnilo devatenáct poctivě uzlařsky ,,vytrénovaných“ dětí a vedoucích. Všichni jsme si zavázali dvě kola a do semifinále, tudíž třetího kola, se probojovali:

- v kategorii KADETI: Tonda s časem 25,23 s
- v kategorii KADETKY: Markét s časem 32,78 s
a Bája s časem 25,67 s
- v kategorii MOŘSKÉ VLČICE: Anča s časem 23 s.

Semifinále bylo velmi těžké a napínavé, bohužel nikomu z nás se nepodařilo postoupit do úplného finále.

Vyhlášení proběhlo nejprve podle kategorií. Na krásném 3. místě se umístila Bája s časem 22 sekund (Kadetky). Po cestě zpět jsme se stavili do cukrárny na dort a horkou čokoládu a 15:44 nasedli na vlak zpátky do Opavy.

Bylo to super! Příště jeď určitě taky! **Bája & Anča**

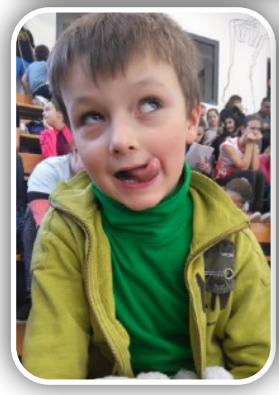

Kadao není jen o táborech, turistice či vodě, ale máme mezi sebou i plno sportovních nadšenců. Jedním z největších jsem určitě já – a tak jsem letos v únoru zase vyjel na pravidelný výlet za fotbalem. Tentokrát to bylo za mým oblíbeným fotbalovým klubem – do centra katalánské metropole na zápas místního velkoklubu FC BARCELONA.

Základem těchto mých výletů jsou levné letenky, proto má cesta putovala po trase Ostrava-> Bergamo -> Barcelona -> Bergamo -> Praha. Letělo nás celkem 6, byli jsme samí chlapi a měli jsme objednaný celý apartmán nedaleko centra.

Barcelona je známá jako středomořské centrum obchodu a turistiky, letní středisko, ale hlavně jako město Gaudího. I my jsme tak mohli obdivovat budovy jako Casa Batló, Casa Mila, měšťanskou čtvrť l'Eixample či Park Guel, který vybudoval Gaudí na kopci nad Barcelonou, kde i sám většinu života tvořil. Největším lákadlem je ovšem stále nedostavená stavba La Sagrada Familia – chrám Svaté Rodiny stavící se skoro již 100 let. Za zmínku také stojí historická gotická čtvrť Barri Gótic nebo El Raval.

Jako správní sportovní nadšenci jsme nemohli vynechat ani kopec Montjuič. Kromě Královského paláce a několika botanických zahrad se na něm nachází Olympijský park z Letních olympijských her roku 1992. Jsou tu stále nejrůznější sportoviště, které na rozdíl od jiných olympiád slouží svému účelu, ať už profesionálnímu sportu či běžným návštěvníkům. Dominantou areálu je pak dvojice Palau Sant Jordi a Olympijský stadion.

Samotný zápas se konal v sobotu v 16:15. Před zápasem jsme si nemohli nechat ujít prohlídku muzea FCB a stadionu – nejnavštěvovanějšího muzea celého Katalánska. Návštěvníci zde mají možnost si prohlédnout historické předměty spojené s klubem, staré dresy, pravé poháry pro vítěze Ligy Mistrů či Zlatý míč Lionela Messiho. Prohlídka stadionu vede přes návštěvu tribuny, tiskového centra, střídaček, kabin či prostorem pro komentátory. Návštěva takového zápasu není jen o fotbale, ale je to velký zážitek pro všechny návštěvníky. Barcelona má největší stadion v Evropě a největší návštěvy, sjíždí se sem lidé

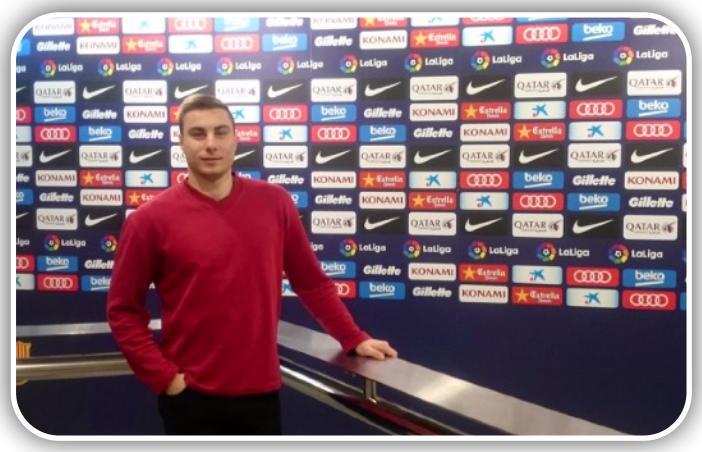

z celého světa. Samotný zápas nabídl slušný fotbal, padly tři góly a Barcelona zvítězila proti Athletic Bilbao 3:0 a já si mohl po návratu vychutnat Toma, alias Frkoše, protože právě tento baskický tým je jeho oblíbeným klubem.

Po zápase jsme se stavili ještě do jednoho baru nedaleko La Sagrady. Bar s názvem Pivobar provozuje jedna Češka, vše, co zde mají v nabídce je ryze české a pravidelně se tu schází česká komunita žijící v Barceloně. Těšili jsme se na vydatnou českou večeři, v nabídce nás zaujal guláš či svíčková, kterou si oblíbili i místní. Bohužel zde byla oslava narozenin a tak nám nezbylo nic jiného než si dát jednu Plzeň na stojáka na chodníku. **Bobo**

OSLAVA 20. VÝROČÍ ZÁLESÁKŮ

Jak jistě všichni víte, pod Asociaci turistických oddílů mládeže spadá spousta oddílů po celé republice a výjimkou není ani Moravskoslezský kraj. V Opavě jsme sice jediní, ale o kousek dál, v Hlučíně, máme kamarády TOM Zálesák. Přesně o nich je tady řeč.
Zálesáci vznikli v roce 1997 a to znamená, že letos mají přesně 20 let. Jejich činnost je dost podobná té naší. Jezdí na tábory, na výpravy, sportují, hrají hry, schází se v klubovně na schůzkách. Určitě si vybavujete softballový turnaj Hlučínský pasák. Právě ten pořádají oni.
K události 20. výročí nás pozvali na oslavu, která se bude konat 20. května u jejich klubovny v Hlučíně. Od 14 do 17 se budou konat soutěže a hry pro děti. Pak přijdou na řadu scénky a promítání o oddíle a večer bude hrát folková kapela a bude se grilovat, ale to je už spíše pro starší.
My bychom jim určitě chtěli popřát dlouhého trvání a zúčastnit se této akce, proto neváhej a pojeď s námi udělat radost nejen klukům a holkám z Hlučína, ale i sobě. Zapiš se na www.kadao.cz u akce „Oslava 20. výročí TOM Zálesák“.

Sobota 20.5.2017 od 14 hod u naší klubovny Na Závodí 1468 v Hlučíně

Program: 14 -17 hod soutěže pro děti, občerstvení, hry, 17 hod uvítání hostů, scénky, promítání o oddíle, od 18 hod folková kapela, grilování masa, zábava

Pomalu jsme se začali scházet v klubovné a již jsme počítali s tím, že počet účastníků nebude přesahovat dvacítku. Těžko říci čím to bylo, že nás na výpravu opravdu nejelo mnoho. To však nikoho z nás přihlášených neodradilo a všichni jsme se do Pochně moc těšili. Ty z Vás kteří nejeli jen kvůli běžkám asi moc nepotěším, když napíšu, že běžkování se nekonalo, a to proto že bez sněhu se zkrátka běžkovat nedá. Z důvodu již zmíněného nižšího počtu účastníků jsme se do Pochně dopravili auty.

Páteční večer si vzal do parády Marcel a zadal nám úkol abych tak řekla nelehký. Měli jsme totiž péci z listového těsta a to konkrétně oddílový znak a opavskou hlásku. Uznáte sami, že jsme asi měli co dělat. Výsledky byly však překvapivě zdařilé.

Sobotní dopoledne jsme věnovali hře zvané Mancaly. Další sobotní program byl ve stylu zimní olympiády na blátě, kterou pro nás připravil Dib. První disciplínou byl závod psích spřežení. Jestliže bylo cílem této hry zlikvidovat instruktory, tak byl splněn na výbornou. Hádám však, že naši nejmenší se dobře bavili a co bychom pro ně neudělali. Druhou disciplínou byly maxi lyže. V této hře jsme byli rozděleni do čtyřčlených družstev. Celé družstvo se pak pohybovalo na společných lyžích (dřevěné desky).

Po této již méně fyzicky náročné hře jsme se přesunuli do chalupy k obědu. Marcel nám uvařil vynikající svíčkovou. Po obědě a menším odpoledním klidu nás čekala závěrečná disciplína a sice biatlon. U tohoto závodu bylo divákům poskytnutu patřičné občestvení v podobě bramborových spirálek.

K večeru jsme si trošku pohrávali s myšlenkou jít do bazénu. Nakonec jsme se však rozhodli zůstat. Zahráli jsme si deskovky a po večeři nás čekala ještě jedna společná zábavka v podobě drobné pantomimické hry. No a aby toho nebylo málo tak jsme se pak usadili do kroužku a společně si zazpívali.

V neděli dopoledne jsme si ještě zahráli lakros, sbalili se, poklidili chalupu a razili domů. Doufám, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že jsme si výpravu náramně užili a již dnes se těšíme na další společné víkendy, které nás čekají a na kterých, jak pevně věřím, nás bude ještě o trochu více. **Kača**

KADAO V ITÁLII 25.2.-3.3.

Pravidelně každým rokem o jarních prázdninách se náš turistický oddíl Kadao z Opavy vydává na tradiční lyžařský zájezd do Alp. Letošním rokem jsme započali již druhou desítku těchto alpských zájezdů (poté co jsme projezdili téměř všechny slovenské skiareály). Tentokrát našim cílem byla italská provincie Belluno, konkrétně lyžařská střediska Civetta, Arabba/Marmolada, San Pellegrino a Alta Badia. Kromě prvně jmenovaného střediska jsme již všechny navštívili v předchozích letech.

Po čtrnáctihodinové plynulé devět set kilometrové cestě autobusem jsme dorazili do rodinného hotýlku Villa Eden na kraji vesničky Rocca Piettore. Cesta by trvala o hodinu méně, pokud by na cestě SR48 za Cortinou d'Ampezzo nebyl 3,2 metry vysoký tunel, do kterého se náš autobus Bova prostě nevejde. Hned po přivítání s provozní hotelu paní Sabrinou jsme věděli, že hotel nebude mít nejmenší chybičku. Po zeleninovém rautu totiž následovaly dva hlavní chody, které jsme mohli vždy vybírat ze tří variant. Na závěr nás příjemná obsluha vždy potěšila sladkou tečkou v podobě zmrzliny, Panna Cotty, tiramisu nebo podobným desertem.

Ale dost bylo jídla a cesty, pojďme se podívat, kde jsme lyžovali. Jelikož jsme měli předem objednány Dolomiti superskipassy, platné ve všech ski areálech v Itálii, nemuseli jsme dennodenně čekat poměrně dlouhé fronty u pokladen a raději jsme se věnovali lyžování. První den jsme strávili v Civettě, což je středisko nacházející se 9 km od našeho hotelu. Z krásného městečka Alleghe, nacházejícího se na břehu jezera v nadmořské výšce cca 1000 m n.m. jsme vystoupali dvěma kabinovými lanovkami na druhý nejvyšší bod střediska do výšky 1950 m n.m. Středisko se vyznačuje zejména lehkými a středně těžkými poměrně úzkými sjezdovkami, většina z nich se nachází v lese. I přes to, že jsme Civettu navštívili v neděli, fronty byly oproti jiným střediskám malé. K odpočinku mohu doporučit restauraci Refugio Col dei Baldi, z jejíž terasy je krásný výhled na masiv Civetty, podle níž je areál pojmenovaný.

Ani druhá hotelová večeře nás nezklamala. Ještě před ní jsme však navštívili hotelové wellness centrum, kde jsme strávili pár příjemných chvil v sauně, páře, whirpoolce a relaxační zóně (tuto relaxaci před večeři jsme nakonec praktikovali každý další den).

Druhý den nás autobus zavezl do vesničky Malga Ciapela, vzdálené 10 km od hotelu. Přímo z Malgy totiž vede kabinová lanovka pod vrchol nejvyšší hory Dolomit Marmolady (3 343 m n.m.). Výchozí stanice

této obrovské kabinky je ve výšce 1 450 m n.m. a po přestupech ve dvou mezistanicích vyveze lyžaře do konečné stanice Punta Rocca ve výšce 3 265 m n.m. Jedná se tedy o lanovku s jedním s největších převýšení v Alpách (1 815 m). Z ochozů stanice Punta Rocca se nám hory ukazují ve své celé kráse. Výhled je opravdu fascinující a tak se není čemu divit, že jsme lyže nasadili o hodinu později, než obvykle. Z Punta Rocca vede do údolí nádherná červená sjezdovka s názvem Sass del Mul. Zejména pokročilí lyžaři ocení její spád, ale hlavně přírodní sníh, kterým je pokryta. Zpět do Malga Ciapely totiž sjezdovka měří přes 8 km, což je na přírodním sněhu luxusní zážitek.

Po sjetí této sjezdovky jsme zamířili směr Arabba. Z Arabby vedou 3 velké kabinové lanovky k restauraci Luigi Gorza. Na tomto místě je opět krásný výhled jednak na celou Marmoladu na jižní straně a jednak na celý masiv Sella ne severu. Zpět do Arabby vede odsud hned několik sjezdovek červené a černé barvy. Osobně doporučuji černou sjezdovku Fodoma, jelikož bývá nejméně rozbitá a nejezdí po ní tolik lidí.

Jelikož jsme na Sella Rondě nelyžovali poprvé, věděli jsme, že při hezkém počasí má smysl vyjet lanovou Sass Pordoi. A to jsme taky udělali. Od horní stanice lanovky Saletei Pordoi jsme sice museli přejít celé sedlo Pordoi až k dolní stanici Sass Pordoi, nicméně nám to netrvalo více než 5 minut. Při horní stanici této lanovky se nachází restaurace Maria a nádherný výhled do okolí a na celou Sellu. Nějaký čas jsme zde strávili a pak (bohužel) tou samou lanovkou sjeli dolů. Shodli jsme se však na tom, že mělo cenu nahoru vyjet.

Z původního plánu objetu Sellu (okruh Sella Ronda je spojení čtyř lyžařských areálů okolo Selly, lze jej jet po směru hodinových ručiček po oranžové trase, či proti směru po zelené) sešlo hned ze dvou důvodů. Prvním z nich byly světelné tabule, které hlásaly, že okruh okolo Selly je neprůjezdný, jelikož některá z lanovek nefunguje. Druhým důvodem byly fronty, které byly u lanovek a tak jsme se raději vrátili do Arabby, kde fronty byly znatelně menší. Na závěr jsme si ještě jednou střihli Sass del Mul. Paráda! Celkově se mi středisko Arabba/Marmolada jeví spíše pro zkušenější lyžaře, lehké modré sjezdovky jsou zde spíše výjimkou.

Další dva dny jsme strávili ve středisku San Pellegrino. Výchozí bod bylo pro nás městečko Falcade vzdálené 25 km od hotelu. Cesty byly suché, takže i autobusem zde bylo možné dojet za 35 minut. Do San Pellegrina jsme se rozhodli jet dvakrát nejen proto, že oproti Arabbě zde bylo minimum lidí, ale také proto, že první den byla mlha a hustě sněžilo a tak jsme chtěli další den středisko vidět v plné kráse. Středisko je poměrně malé, ale každý si v něm najde to svoje. Nachází se zde jak sjezdovky pro začátečníky, tak krásné a dlouhé sjezdovky pro pokročilé lyžaře. Doporučil bych zejména sjezdovku La Volata, která vede pod kabinovou lanovkou z Pellegrina. V době, kdy jsme zde byli, bylo na této černé sjezdovce asi 10 cm prašanu a sjezd byl opravdu libový. Milovníci italské

kuchyně si jistě přijdou na své v restauraci Paradiso nacházející se severně od San Pellegrina. Restaurace vedená formou bufetu nabízí taktéž na místě připravenou pizzu. Po obědě však přejeďte na druhou stranu Pellegrina, sjezdovky totiž na těchto jižních svazích okolo restaurace bývají odpoledne mokré a rozteklé.

Poslední den ráno jsme se sbalili a všechny věci naházeli do autobusu, abychom se už odpoledne po lyžování nemuseli vracet na hotel. Autobus nás odvezl opět do Malga Ciapely, jenže v ní na nás nečekal až do konce lyžování jako obvykle, ale přejel do vesnice Corvara, která leží při okruhu kolem Selly. Autobus zde přejel hlavně proto, aby ušetřil asi hodinu a půl jízdy přes hory, kterou bychom museli absolvovat po skončení lyžování. Ti, kteří chtěli, tedy mohli objet Sellu, jiní zase dali přednost Alta Badii. Alta Badia je právě středisko, jehož hlavním výchozím bodem je Corvara. Rozkládá se na kopečcích východně od této vesnice. Je zde opravdu mnoho sedačkových lanovek a také sjezdovek, které jsou převážně lehké modré. Středisko je tedy vhodné zejména pro začátečníky nebo pro lyžaře, kteří se již poslední den nechtějí přemáhat na těžkých sjezdovkách. Krásnými místem, které potěší nejednoho lyžaře, je okolí restaurace Pralongia. Nachází se zde nádherná kaplička, která s horami v pozadí tvoří krásnou scenérii. Fajnšmekři ocení také vedle kapličky stojící vrtulník, kterým se může kdokoliv za 110€ proletět.

Náš lyžařský týden se nám povedl na jedničku. Vyšlo nám počasí, skvěle jsme si zalyžovali, pobavili se a taky jsme ochutnali spoustu nových italských jídel a poznali nová místa. Tak kam vyrazíme příště? **DiB**

Fotky, video a více informací najdete na www.kadao.cz

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI "TURISTICKÝ ZÁVOD"

1) C	6) A	11) D	**DŘEVINY**
2) A	7) B	12) B	1) C
3) C	8) A	13) D	2) D
4) B	9) B	14) A	3) B
5) B	10) D	15) C	4) D

KAM NÁS OSUD ZAVÁL?

Oddíl je pro mnohé z nás důležitou součástí našeho života. Sebral nám spoustu času, spoustu volných víkendu a mnoho peněz. Ovšem tyto negativní věci jsou téměř přehlédnutelné oproti tomu, co nám dal. Právě onen ztracený čas o víkendech za spoustu peněz nám totiž přinesl nejen znalosti, praktičnost a vytrvalost, které využíváme dennodenně, ale hlavně kamarádství, které přetrvává (snad) navždy.

Oddílem prošlo již mnoho členů a mnoho z nich se k němu často hlásí i přes to, že se již nemohou zúčastňovat schůzek či výprav. Jsou mezi nimi však členové, kteří se snaží být aktivní. Ano, mám na mysli studenty studující na univerzitách po celé republice.

Pojďme se nyní podívat na hrstku z nich, kteří měli zájem přispět svým dílem do toho článečku. Každý z nich dostal jednoduchý úkol – napsat o sobě pár vět o tom, kde studuji, co studuji, co ze mě jednou bude, případně další zajímavosti. Do toho „výzkumu“ jsem kromě studentů začlenil i čerstvě pracující a maturanty, kteří si již vysokou školou prošli, respektive se na ni teprve chystají. Tak tedy přeji příjemné čtení a mrkejte, kam nás osud zavál. **DiB**

Motýl (Dan Rychlý)

Právě dokončuji svou osmiletou cestu Mendlákem. Vzhledem k tomu, že jsem na vysokou školu již přijat, mou prioritou se pomalu (nebezpečně) stává maturita (např. z dějepisu). Poté mé kroky povedou do bájného Brna, kde budu studovat Počítačové sítě a komunikace na Masarykově univerzitě. Ačkoli se tedy má budoucnost jako nemytého a neholeného nerda zdá zpečetěna, opak může být pravdou. V následujících letech totiž plánuji navázat studiem některého z humanitních oborů, třeba diplomacie (však ono mě to přejde). Co ze mě bude? Nevím. Každopádně dětský sen stát se popelářem stále přežívá někde hluboko uvnitř mě.

Keliš (Adam Hofer)

Střední školu jsem vystudoval opavskou stavebku, nicméně postupem času jsem zjistil, že stavebnictví nebude ten správný obor. Mým oborem se nakonec stala fyzika na Slezské univerzitě, kde jsem vystudoval počítačovou fyziku. Nyní pokračuji dále v doktorském studijním programu, kde se zabývám zpracováním dat v radioastronomii, ale také i v biomedicíně.

Verča Matušková

Po absolvování osmiletého Mendelova gymnázia v Opavě jsem se rozhodla pro medicínský obor a to obor Všeobecného lékařství na Ostravské univerzitě v Ostravě, kde studuji druhým rokem. Po dokončení šestiletého studia by ze mě mohla být lékařka. Chci se vydat oborem urgentní medicíny, nejlépe jezdit k případům sanitkou.

Dan Kunz

Po úspěšném ukončení Slezského Gymnázia v Opavě, jsem si vybral obor Matematického inženýrství na VUT. Tento obor studuji již druhým rokem a příští rok mě čeká obhajoba bakalářské práce na téma matematické modelování za pomoci diferenciálních rovnic. Abych splnil podmínku našeho profesora tak i já zavedu jednu matematickou větu s důkazem. Nechť existuje místo pro MI, pak nutně je tato množina neprázdná a zároveň ohraničená. Tuto množinu, též pole, lze ne nutně vytyčit takto [programátor, systémová optimalizace, pedagog, vědec, pozice v bankovní sféře].
Důkaz.: Zřejmý

Stoka (Petra Stoklasová)

Jako většina „kadaáků“ jsem se i já vydala za studiem do Brna. Prvním rokem studuju Veterinární hygienu a ekologii na VFU. Pokud se mi podaří projít 6 letým studiem, získám titul MVDr., ale nebudu čistě veterinář, budu zaměřená na potraviny živočišného původu, a mohla bych dohlížet na jejich zpracování.

Polda (Michal Poláš)

Tak nějak po vyšlapané cestě staršího bratra jsem celkem bez obtíží studoval SPŠ stavební v Opavě. Někdy ve druháku mě dohnala touha dokázat v oboru něco většího, nevěděl jsem úplně co, ale začal jsem navštěvovat hodiny kresby a historie umění na ZUŠce u paní Tázlarové. Toto nezapomenutelné období konce střední školy, vyvrcholilo přijetím na několik fakult architektury. Tady prvně vstoupila do hry brněnská sekce Kadaa. Následoval jsem v Brně již dobře usazeného Juráše, Mirka, Hokiho či Monču a vybral si zdejší fakultu architektury. Tady jsem se šest let učil jak se stát dobrým architektem a dokonce někdy ve čtvrtém ročníku, už jsem to chtěl i dělat :). Tak se postupně při škole objevila první práce na domečcích, které už dnes tu a tam stojí třeba i v Opavě. Po škole jsem zůstal tady v Brně, kde jsem se připojil po bok architekta Michala Palaščáka a začal se učit zase, tentokrát jak domy stavět ve velkém městě. To taky dělám dodnes a u toho nezapomínám ani na své rodné město, které navštěvuji, jak jen mohu a věřím, že až načerpám z Brna vše dobré, uvidíme se zase v Opavě.

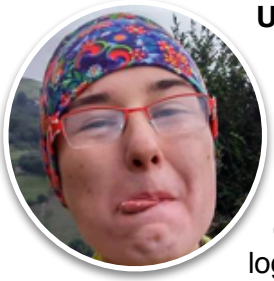

Uršula (Barča Vavrečková)

Studovala jsem na Slezském gymnáziu v Opavě. Po maturitě jsem se chtěla dostat na Univerzitu Palackého do Olomouce, konkrétně na obor logopedie. Bohužel nebo spíš naštěstí jsem se na logopedii nedostala, ale přijali mě na obor Učitelství pro 1. stupeň a speciální pedagogika. Jsem za to moc ráda, studium je skvělé a navíc se můžu věnovat i logopedii, což je na tom to úplně nejlepší. Po dokončení mého pětiletého (magisterského) oboru bych chtěla pracovat ve Speciálně-pedagogické poradně jako logoped.

Alice Petlachová

Dlouho jsem nevěděla kam se vrtnout, až jsem se vrtla na jednu z nejnáročnějších studijních cest, a to na medicínu. Dnes již čtvrtým rokem studuji Všeobecné lékařství na lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a přesto, že je to dřina a můj zadek je rok od roku placatější, tak se stále znovu a znovu ujišťuji, že medicína je svět, který mě baví objevovat a že mě ta komplexnost a složitost jen tak nepřestane fascinovat. Na výběr specializace mám ještě spoustu let, ale momentálně bych se nejradši viděla jako praktická lékařka pro dospělé. Zároveň už dva roky pracuji na Flash wall horolezecké stěně v Olomouci jako certifikovaná instruktorka lezení na umělých stěnách.

Robert Šupola

Střední školu jsem ukončil v roce 2013 maturitou na osmiletém Mendelově gymnáziu v Opavě. Následně jsem se přesunul do svého vysněného města a zároveň rodiště mých rodičů a začal jsem studovat Právnickou fakultu Univerzity Palackého. Momentálně jsem ve 4. ročníku a to znamená, že se pomalu připravuji na diplomku. Budu jí psát na katedře trestního práva a téma jsem si zvolil Trestněprávní odpovědnost za úrazy způsobené při kolektivním sportu. Aby toho nebylo málo, od letošního roku jsem začal studovat politologii a evropská studia na FF UPOL, tak uvidíme, jak dlouho mi to vydrží a bude mě to bavit.

Juráš (Jirka Matela)

Do Kadaa jsem přišel po prázdninách na začátku třetí třídy společně s mladším bráchou Mirkem. To byla třetí třída na Základní škole T.G.M. Po základce přišla opavská strojka a pak Fakulta informatiky na MU v Brně. Tam jsem postupně prošel bakalářským a magisterským studiem, během kterého jsem chvíli studoval i v Chicagu. Po dokončení magistra jsem se přihlásil k PhD studiu informatiky a zároveň začal pracovat jako vědecký pracovník. Doktorské studium bylo skvělé i proto, že jsem měl možnost v rámci prezentování svých výzkumných výsledků na konferencích procestovat kus Evropy i Ameriky. Během doktorského studia jsem pak založil firmu (Comprimato – pozn. red.), jejíž software dnes používají filmová a televizní studia po celém světě. Založení firmy ale podstatně zdrželo mé PhD studium, které jsem dokončil až se čtyřletým zpožděním. Dnes dál pracuju ve své firmě.

Anča Kleslová

Momentálně studuji čtvrtý ročník na Mendelově gymnáziu v Opavě a na konci května mě čeká maturita z předmětů: Základy společenských věd, český jazyk - školní, český jazyk - státní a anglický jazyk. V květnu a červnu mě také čekají přijímačky na vysoké školy (Brno, Olomouc, Ostrava) obor Učitelství prvního stupně základní školy a speciální pedagogika (stejný obor momentálně studuje Urša). Jestli vše dobře dopadne, ráda bych učila děti na prvním stupni a do toho využívala své znalosti ze speciální pedagogiky (což bych ráda logopedii a surdopedii).

Dib (Adam Weicht)

Po dokončení Mendelova gymnázia v Opavě jsem se vydal do Brna za svými kamarády. Štěstí jsem zkusil v oboru Matematické inženýrství na Vysokém Učení Technickém, avšak po prvním semestru jsem zjistil, že tento obor nechám jiným (např. Danečkovi). Teď již druhým rokem spokojeně studuji matematiku a geografii na Přírodovědecké fakultě Masarykovy Univerzity v Brně a po úspěšném absolvování nejprve bakalářských a posléze magisterských státnic by ze mě mohl být středoškolský učitel.

Šárka Havrlantová

Úspěšně jsem absolvovala osmileté studium na Mendelové gymnáziu, poté jsem se vydala osamocena studovat farmacii na Univerzitu Karlovu v Hradci Králové. Letošní rok je (doufám) pro mě cílová rovinka a za pár měsíců by se mé jméno mělo rozšířit o titul. A co ze mě bude? To je ještě daleko. Třeba usměvavá paní magistra v lékárně a až mě to přestane bavit, tak odjedu na Bali učit děti angličtinu a srkat koktejly z kokosového ořechu.

Stoki (Jan Stoklas)

Vždy mi bylo jasné, že na vysoké škole bych chtěl studovat nějaký technický obor a v závěru osmiletého studia na Mendelově gymnáziu jsem se už musel rozhodnout. Dlouho jsem váhal mezi strojařinou a stavebnictvím, nakonec jsem ale vybral druhou možnost a šel jsem studovat do Brna Fakultu stavební na Vysokém Učení Technickém. Do Brna proto, že jsem tam měl kamarády a Praha se mi zdála moc velká. Po roce a půl všeobecného studia jsem přešel na obor Vodohospodářské stavby. Jednou bych tedy měl stavět například přehrady, vodovody či upravovat říční koryta.

Tygr (Monika Ticháčková)

Po studiu na Mendelově gymnáziu jsem studovala 5 let v Brně psychologii a po dokončení jsem se vrátila do Opavy a pracovala jako psycholožka v Pedagogicko-psychologické poradně a Centru pro děti s mentálním či tělesným postižením, kde jsem především vyšetřovala a vedla terapie s dětmi a jejich rodiči. A od roku 2011 jsem pořád na mateřské nebo rodičovské dovolené postupně s třemi holčičkami Karolinkou, Julinkou a Laurinkou. A u toho průběžně dělám školní psycholožku na ZŠ Englišova, B. Němcové a v Kylešovicích.

Víťa Matela

Ahoj, jsem Víťa a momentálně většinu roku trávím v Brně, kde studuji informační management na VUT. Při studiu si přivydělávám ve firmě Comprimato, kde dělám testera. Letos v létě se chystám vyrazit sbírat pracovní zkušenosti do USA, z čehož vyplívá, že poprvé od roku 2000 mě neuvidíte na táboře. Příští rok končím školu a čekají mě státnice. Co se mnou bude pak? To sám ještě nevím.

Markéta Heinzová

Po absolvování pedagogické školy v Krnově jsem započala svou vysokoškolskou dráhu v Olomouci na oboru Speciální pedagogika, a navazující studium téhož oboru jsem úspěšně ukončila v Brně. V současné době se plně věnuji svým dvěma ratolestem Noemi a Maxíkovi. Až budou oba dost velcí, vrátím se ke své práci školního speciálního pedagoga a budu se snažit dál pomáhat dětem se vzdělávacími problémy ve škole (prostě vše těm, kterým to ve škole nejde a potřebují podporu, jiné metody výuky, pomoc s problémem).

LUŠTÍME S BOBREM

Správnou odpověď ti sdělí: **MEDVĚD**

H	T	O	K	N	K	Ě	V	S	N	Z	P
O	L	O	D	A	O	R	Š	R	A	Ě	Ř
R	L	U	D	D	Š	V	O	U	T	T	Í
O	Í	A	Č	O	Í	B	Á	B	S	Í	R
L	R	F	V	Í	Á	L	M	Č	E	V	O
E	S	I	E	T	N	N	O	V	E	Ř	D
Z	C	I	T	S	O	L	A	N	Z	K	A
E	A	P	V	E	D	O	U	C	Í	R	Á
C	C	Y	K	L	I	S	T	A	L	I	P
K	Á	D	O	V	A	K	Š	U	O	K	Z
Z	D	L	L	A	B	T	F	O	S	N	I
N	Y	I	R	O	G	A	L	L	É	T	O

HOROLEZEC
ZNALOSTI
VRŠOVICE
SOFTBALL
CYKLISTA
NOVÁČEK
ZKOUŠKA
PŘÍRODA
VEDOUCÍ
HLUČÍN
LAGORI
ODDÍL
KADAR
VÍTĚZ
VODÁK
TÁBOR
SRUB
STAN
KOLO
DŘEVO
LÉTO

TAJENKA: _____

ČÍSELNÝ HLAVOLAM

5 + 5 + 5 = 550

Nakreslete do rovnice jednu čárku tak, aby se rovnala. Dokážete to?
Řešením není přeškrtnutí znaménka = aby vznikla nerovnice.

V pátek 17.3. jsme se sešli v půl šesté u klubovny. Naložili jsme bágly a odešli na vlak. Odjeli jsme do Kopřivnice, kousek od Štramberku. Odtud nás už dělil jen kousek cesty, plné žabek, než jsme došli k hájence. Po vybalení a malém občerstvení jsme vymýšleli minifilm, který jsme měli za úkol animovat následující večer. A už jen vyčistit zuby a spát.

Ráno jsme posnídali, a začali jsme hrát Dibův zeměpisný kvíz. Následovala hra od Anči jménem „zebra“, která pokračovala Einsteinovou hádankou pro jednotlivce. Po celou dobu výpravy jsme také hráli upíra. Kromě pantomimické hry jsme také vyzkoušeli práci s GPS, ale nedopadlo to moc dobře. Po obědě jsme také hráli dvě hry jednotlivců: Logokvíz od TeTe a prázdninovou tajenku od Toma. Do bazénu jsme sice vyrazili všichni, protože se po cestě hrála hra s čísly, ale když jsme dorazili na zříceninu Šostýn, dále pokračovala asi jen polovina. Druhá polovina se byla podívat na rozhlednu, kterou nenašli, a vrátili se zpět do chaty. Nachystali večeři a počkali na ostatní. Dále se uskutečnilo animování. Fotili jsme obrázky, na kterých se pomalu pohybovali postavičky a potom jsme se pustili za sebou ve filmu. Byla to docela zábava, ale skončila docela pozdě.

Ráno jsme se rychle sbalili, uklidili chatu a vydali jsme se do Štramberku. Nejdříve jsme se podívali do jeskyně Šipka, a dále jsme se podívali na Štramberskou trúbu. Měli jsme malý rozchod na náměstí, kde se nacházela pekárna štramberských uší. Ty jsme si také zkusili vyrobit. Poté jsme šli na nádraží, kde se vyhodnotila hra jednotlivců i družin, a také hru upír. Následovala cesta vlakem zpět domů

Bája

V sobotu 8.4. jsme se všichni sešli ve čtvrt na devět u klubovny. Narozdíl od většiny výprav jsme si tentokrat nesli všechny věci sami. Počkali jsme na poslední opozdilce a vyrazili na nádraží. Vlak nás dovezl až na nádraží ve Frýdlantu, kde už nas čekal autobus, který nás odvezl do Malenovic, odkud jsme vyrazili na výšlap přímo na Lysou.

Vyrazily jsme kolem potoka Satina i s jeho vodopádem. První přestávku jsme si udělali u hotelu Petra Bezruče, kde jsme se nasvačili a pokračovali ve výšlapu. Po cestě jsme ještě udělali pár zastávek a zahráli si nějaké hry. Nejdelší pauza byla u skautské mohyly Ivančena, kde jsme si udělali fotografii a navíc jsme si početli o historii místa a také prohhlédli všechny kameny, které zde leží.

Kousek pod vrcholem začlo přibývat mlhy a sněhu, ale i přesto jsme kolem páté dorazili k " hladícímu sloupu", který stojí přímo na vrcholu, kde jsme čekali na ubytování v krásné, nově opravené Bezručov chatě. Poté co jsme se ubytovali, na nás čekala výborná večeře. Po večeři jsme se sešli, abychom si zahráli videostop a dlouho jsme promitali videa z akcí

z předchozích let. Potom jsem si už jen vyčistili zuby a šli spát.

Někteří však nespali dlouho, neboť v neděli ráno si přivstali, aby nepropásli nádherný východ slunce. Potom jsme si šli ještě lehnout a v osm hodin nás čekala snídaně. Po snídani jsme si sbalili věci a vyrazili na cestu z kopce na nádraží do Ostravice, kolem peřeje, odkud nás vlak dovezl do Opavy. A další super výprava je za námi.

Tak zase příště,AHOJ! **Kuba Košec**

LUŠTÍME S BOBREM

Správné odpovědi ti sdělí: **Medvěd**

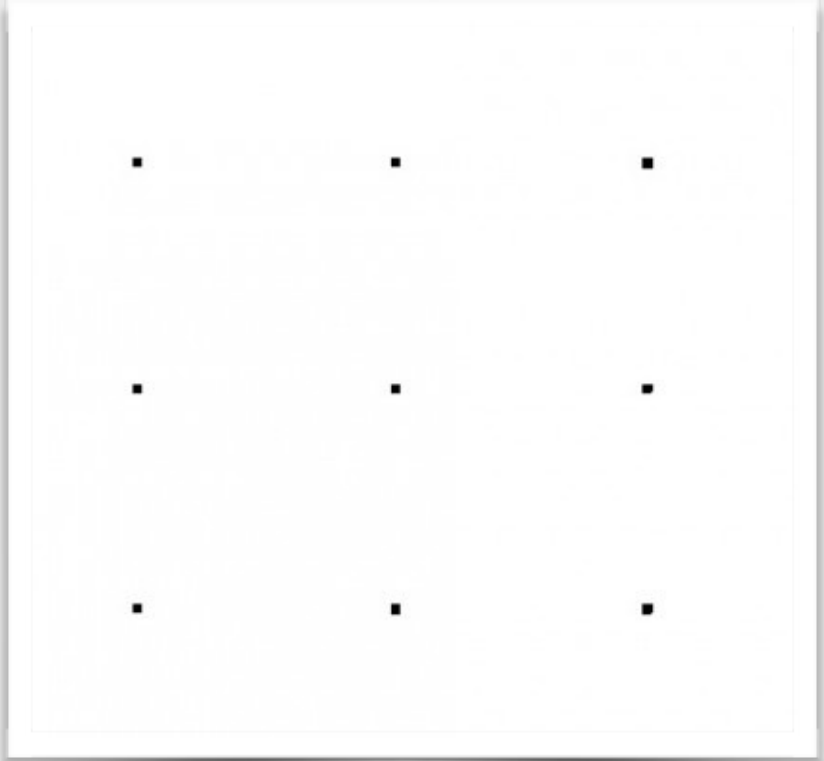

3 ČTVERCE

Pomocí tří čtverců rozdělte devět černých bodů tak, aby byl každý bod samostatně Dokážete to?

Každý bod, musí bít ohraničen úplně ze všech stran a ve své ohrádce musí být sám.

SUDOKU

Doplň tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádnám sloupci, řádku, a ani jednom z devíti malých čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala.

Dokážeš to?

5	2		7	4				1
	6				3			
		7		8		4		2
6							4	
			5		7			
	1							9
2		9		5		7		
			1				5	
3				7	9		8	6

UČÍME SE S BOBREM

TURISTICKÝ ZÁVOD - ŽÁCI (DO 14 LET)

TT – TURISTICKÉ A TOPOGRAFICKÉ ZNAČKY

1.

A / Význačné místo
B / Kruhová značka
C / Jezdecká stezka
D / Pramen

2.

A / Pěšina
B / Zpevněná cesta
C / Trasa vodní dopravy
D / Polní a lesní cesta

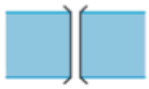

3.

A / Řeka s jezem
B / Řeka s přívozem
C / Řeka s mostem
D / Řeka s přehradou

4.

A / Místo s rozhledem
B / Hraniční přechod
C / Významné místo
D / Hr. přechod pro pěší

5.

A / Lesní cesta
B / Hranice CHKO
C / Hranice přírod. parku
D / Hranice národ. parku

6.

A / Naučná stezka
B / Pásová značka
C / Zast. nauč. stezky
D / Koncová značka

7.

A / Stanový tábor
B / Veřejné tábořiště
C / Autokempink
D / Restaurace

8.

A / Hr. přechod pro pěší
B / Významné rodiště
C / Hraniční přechod
D / Místo s rozhledem

9.

A / Restaurace
B / Ubytovna
C / Hotel
D / Motel

10.

A / Lesní cesta
B / Hranice CHKO
C / Hranice přírod. parku
D / Hranice národ. parku

11.

A / Naučná stezka
B / Pásová značka
C / Zast. nauč. stezky
D / Odb. k zajím. objektu

12.

A / Silnice I. třídy
B / Zpevněná cesta
C / Pěšina
D / Polní a lesní cesta

13.

A / Naučná stezka
B / Pásová značka
C / Zast. nauč. stezky
D / Místní značka

14.

A / Řeka s přehradou
B / Řeka s jezem
C / Řeka s přívozem
D / Řeka s mostem

15.

A / Odb. k zajím. objektu
B / Pásová značka
C / Odbočka k zříc. hradu
D / Místní značka

1.

A / Habr obecný
B / Topol černý
C / Jírovec maďal
D / Hloh obecný

2.

A / Šeřík obecný
B / Topol černý
C / Růže šípková
D / Hloh obecný

3.

A / Borovice lesní
B / Modřín opadavý
C / Smrk obecný
D / Jedle bělokorá

4.

A / Borovice lesní
B / Smrk ztepilý
C / Modřín opadavý
D / Jedle bělokorá

“Nazdar, tak jsme v pořádku dorazili až na Filipíny. Včera večer jsme přiletěli do Cebu a dnes jsme se přesunuli na ostrůvek Panglao k pláži Alona beach. Zatím se mějte, ozveme se brzy. Aleš a Peťa”

Takto vypadala první zpráva, kterou jsme poslali domů z naší svatební cesty po Filipínách. Vzpomínáte si ještě, jak jste nám loni v září byli na svatbě?

První dny naší cesty jsme trávili na ostrově Bohol, odkud jsme se vydali na několik výletů. Nejprve jsme si zajeli lodí za potápěním na Ballicasag a Virgin island, kde jsme poprvé na vlastní oči viděli delfíny a karety (mořské želvy). Na několik dní jsme si půjčili skůtr a trošku Bohol procestovali. Byli jsme se podívat v nártouní rezervaci za nejmenšíma opičkama na světě. Exkluzivní byl výhled na Chocolade Hills, koupání ve vodopádu a jízda "na Supermana" po nataženém laně asi 120m nad údolím:) Jízda na skútru v byla zážitkem sama o sobě, když jsme se zrovna nemuseli plně věnovat řízení, tak jsme pokukovali kokosových palmách, banánovnících a po rýžových polích.

Další naší zastávkou byly ostrovy Siquijor a Apo, kam jsme jeli trajektem. Je zvláštní, jak si Filipínci libují ve formalitách a papírování... modelový příklad: Chcete jet trajektem z ostrova A na ostrov B, tak si u 1. okýnka koupíte lístek a pošlou vás k vedlejšímu, kde jej utrhnou a řeknou, že si u 3. máte zaplatit terminal fee. Když máte zaplaceno, tak je ještě potřeba koupit lístky za transport zavazadel na loď a z lodi. Hurá, lístky máme! Teď už je můžete směle všem ukazovat... takže je uvidí oba policisté, kteří hlídají čekárnu, všichni 4 zaměstnanci, kteří obsluhují rentgen zavazadel a bezpečnostní bránu, ochranka u vstupu na molo a konečně i posádka lodi, která vás bude přepravovat... :-)

Ostrůvek Apo patří mezi nejlepší šnorchlovací destinace na světě. Sotva jsme na něj dorazili, tak jsme rychle popadli šnorchl, ploutve, nafasovali guida a šup do vody. Byla to bomba, šnorchlovali jsme v malé hloubce a všude mezi námi plavaly obrovské karety a ojídaly z korálů zelené mořské řasy... opravdu nepopsatelný zážitek. Po obědě jsme vyrazili šnorchlovat nad korálový útes, kde byla spousta různých rybek, hvězdic, sumýšů a ježovek.

Největším zážitkem pro nás ovšem bylo to, že jsme na vlastní oči a kameru:) viděli mořského hada označovaného jako Sea Krait (had Vodnář), který patří mezi nejjedovatější živočichy na zemi. Naštěstí jsou tito hadi vcelku mírumilovní a na člověka většinou

neútočí, ale občas jej využijí jako "dopravní prostředek".

Ze Siquijoru jsem se přesunuli letecky na ostrov Palawan. Na letišti jsme zažili další veselou příhodu, kdy si mě ochranka kvůli plastovému příboru a pilníku na nehty v peněžence vzala na chvíli stranou. Stačilo jim tyto nebezpečné předměty odevzdat a zase bylo vše v pořádku. Přičemž detektorů kovů a bezpečnostních bran jsme na naší cestě absolvovali už cca 20 a nikdo to neřešil...

Po příletu na Palawan jsme si sehnali odvoz do 270km vzdáleného El Nida, které by mělo být vrcholem této naší svatební cesty. Byli jsme nadšeni z toho, jak rychle se nám to podařilo. Naše nadšení však netrvalo dlouho... po zaplacení cesty si nás chvíli Filipínci předávali, pak jsme asi půl hodiny čekali v plechové "kanceláři" u cesty a nakonec nás 15 namačkali do malé dodávky:) Málem bych zapomněl na "alternativního řidiče", který se vezl na střeše společně s batohy.

Výlety v El Nidu jsou velmi vyhledávané, ale bývá na nich hodně turistů. Absolvovali jsme dva celodenní výlety lodí po okolních ostrůvcích, lagunách a korálových útesech, kde jsme šnorchlovali a objevovali skryté pláže. Na jednom z ostrůvků jsme si půjčili kajak trošku to tam prozkoumali... nikde nikdo jen neskutečně modrá voda, mangrovníky a skalnaté útesy na březích a občas nějaká písečná pláž, tak takhle nějak by to mohlo vypadat v ráji:)

Pokud se někdy v dohledné době chystáte jet na Filipíny, tak se nesnažte u nás "příliš opalovat" a sbalte si s sebou krém s co nejvyšším faktorem a pravidelně se mažte, ať se nespálíte - my měli 50:). Pak tam budete za hvězdu:) Díky naší odlišné barvě na nás Filipínci neustále mávali, zdravli nás a ti nejodvážnější se s námi fotili:)

Přemíra sluníčka, teplota a vysoká vlhkost způsobila, že se náš nabitý program smrsknul pouze na dostatečný přísun tekutin, studenou sprchu a práci s teploměrem. Důvodem bylo přehřátí (někteří by řekli "rýmečka"), kterému jsem na 24 hodin podlehl. Naštěstí mě to zastihlo v "civilizaci", kde funguje elektrika a dokonce i klima:)

Druhý den ráno už jsme zase mohli v naší cestě zdárně pokračovat. Půjčili jsme si skůtr a vyrazili na 20 kilometrů vzdálenou Nacpan Beach, která patří mezi nejkrásnější pláže světa. Většinu cesty se jede po Taytay - El Nido National Hwy (6m široká betonová silnice občas přerušená delšími nezpevněnými úseky - na místní poměry slušná cesta), ale posledních 5 kilometrů je to "téměř motokros":) Sjede se z hlavní silnice a jede se prašnou kamenitou cestou, přes několik dřevěných mostků a těsně u pláže pak hlubokým pískem... ale cíl cesty stojí za to! Nacpan je opravdu překrásná... sluníčko, obrovské vlny, nejjemnější písek a to vše lemováno kokosovým hájem:)

Ubytování je tady o dost skromnější (malá postel, moskytiéra, studená voda a všude naftalínové kuličky), ale čisto a elektřina z baterie zvládla pohánět ventilátor celou noc. Před spaním jsme moskytiéru ještě postříkali repelentem, protože komáři zda na Palawanu běžně přenáší malárii a horečku Dengue...

Zažili jsme tady naší první pořádnou TROPICKOU noc (teplota minimálně 40 stupňů a vlhkost, která by se ani nevešla do tabulek:) Ráno nás čekalo pár zajímavých zjištění:

1. Něco nám sežralo snídani zabalenou v igeliťáku.
2. V našich věcech se přehraboval asi 10 centimetový šváb.
3. Na stropě sprchového koutu se nám usídlil "veleještěr" na což se přišlo až ve chvíli, kdy se Peťa začala shánět po ručníku...:)
4. Moskytiéra je super záležitost, ale funguje pouze jako komáří čekárna... jakmile z ní ráno vystrčíte nos, tak vás stejně sežerou;)

Na Nacpan byl také úžasný západ a východ slunce, v moři jsme se koupali úplně sami;)

Další pláží, kterou jsme navštívili, byla Marimegmeg Beach, která patří mezi nejhezčí pláže v okolí El Nida. Pláž je to opravdu pěkná s několika resorty a bary, ve kterých zevlují západní turisté. "Západního turistu" poznáte tak, že má výrazné tetování (obvykle skoro přes půl těla), RayBan brýle a plnovous nebo alespoň strniště (holky ty fousy často nahrazují piercingem). Jo a to, že má světlou barvu kůže a na hlavě kšiltovku ani psát nemusím... Jen málo turistů se tomuto stereotypu vymyká.

Tak to by bylo o pláži asi tak všechno... nás teda mnohem víc zaujal nedaleký mangrovový les. To byl opravdu silný zážitek, úplně sami jsme se procházeli po bambusových můstcích mezi mohutnými kořeny mangrovníků (nikde ani potetovaná noha). Poslouchali jsme podivné zvuky, které se nesly lesem a dávali pozor, abychom nenarazili na nějakého hada. Měli jsme štěstí, protože jsme zahlédli filipínskou verzi krokodýla (místní mu říkají Balacua?). Prostě ve srovnání s pláží úplně jiné kafe.

Večer jsme si se západem slunce vychutnali místní třtinový rum s kolou a šli spát, protože nás ráno čeká několikahodinový přesun na jih do Port Bartonu.

Port Barton je klidné rybářské městečko s cca 4,5 tisíci obyvateli ležící obklopeno pralesem na západním pobřeží ostrova Palawan. Hned po příjezdu nás ohromilo tím, že jsme nemuseli odmítat žádné nabídky "trajksér", protože tady tricykl téměř nepotkáte. Ubytovali jsme se přímo na pláži v Cassandras cottages. Majitelem je hrozně příjemný a hrozně upovídaný strejda filipínec. Také v Bartonu jsme se vydali na island hoping po okolních ostrůvcích, ale také na několik kilometrů vzdálený vodopád Papuwayan falls. Cesta k němu byla velmi zajímavá... vedla tropickým deštným pralesem, viděli jsme spousty

obrovských motýlů, několik druhů vážek, několik druhů místního ptactva, hromadu hub, 2 pavouky, ale hlavně obrovskou mnohonožku, která nám, jako dobře rozjetá mašina, "přejela přes cestu";)

Z Port Bartonu jsme se přesunuli na jih do Puerto Princessa a následně na ostrov Dos Palmas v zátoce Honda Bay. Dos Palmas byl nejluxusnější resort, který jsme navštívili a zrovna v den mých narozenin. Bylo to pro mě veliké překvapení, díky ženo:-) Dokunce mi pV resortu bylo mezi palmami a záplavou květů několik bazénů (vybavených plovacími vestami), wellnes, tenisové kurty, půjčovna kajaků a 1,5 m velký varan, který tam volně pobíhal a plašil turisty. Ještě k těm vestám, velice nás udivilo, že asiati neumí plavat a plovací vestu si berou i do bazénu, ve kterém je vody sotva po prsa.

Poslední naší filipínskou zastávkou bylo Cebu City - rušné velkoměsto s množstvím moderních výškových budov, ale i chudinských slamů. Naším cílem zde byl Magellanův kříž, který sem tento portugalský mořeplavec přivezl v 16. století, když kolonizoval Filipíny a šířil zde křesťanství. Díky němu jsou Filipíny jednou z mála křesťanských zemí v Asii. Na závěr naší cesty jsme ještě navštívili největší taoistický klášter v zemi.

Pokud jste to někdo dočetli až sem, tak toto byly v kostce naše 4 týdny na Filipínách:-) Tak zase někdy někde ahoj. **Medvěd a Peťa**

Filipínsko-Český slovníček

Na Filipínách se mluví několika místními jazyky a podivnou verzí angličtiny:

- **Kopi?** - dáte si kávu
- **Menguši** - ovocný nápoj s ledem (Mango shake)
- **Trajkšer** - pane, chcete někam odvézt místním dopravním prostředkem (tricyklem)?
- **Fifty** - odvezu vás i když ještě nevím kam, ale určitě to bude stát pade
- **Jesmám** - ano madam - odpověď na jakoukoliv otázku, nehleďe na to, jestli vám dotyčný rozumí, nebo ví o co se jedná
- **Pelmám** - slečno, nechcete si koupit perly?
- **It´l take 50 minutes** - bude to trvat asi 4,5 hodiny

(koeficient přepočtu našeho času na filipínský je zhruba následující: <10 minut = do půl hodiny to určitě bude, <30 = nebojte, určitě se dočkáte, cca 1 hodina = dotyčný vůbec neví, ale z naší zkušenosti si na to vyhraďte raději celý den... prostě všechen čas tady plyne s 8 hodinovým posunem)

ZAPIŠ SE NA NAŠE AKCE

- OSLAVA 20. VÝROČÍ TOM ZÁLESÁK (20. 5.)
- KADAR A NOVÁČKOVSKÁ ZKOUŠKA - ODDÍLOVÁ SLAVNOST (27.-28. 5.)
- SOFTBALL - HLUČÍNSKÝ PASÁK (3. 6.)
- LAGORI CUP V OSTRAVĚ - NÁHRADNÍ TERMÍN (4. 6.)
- ODDÍLOVÉ TÁBOŘENÍ A ZNAČENÍ MODRÉ V ÚDOLÍ BUDIŠOVKY (9.-10. 6.)
- VYSOKÉ (NÍZKÉ) TATRY - PUŤÁK PRO STARŠÍ (28. 9.-1. 10.)